

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני ו' אדר א' תשפ"ב | דף היומי בבלי: מועד קטן כו | דף הכולל: חגיגה כג.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן תרצ"ג עד סעיף ד'.
מוסר: דבר בעיתו - מתחילת פרק ד' עד "ויש עוד".
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פרק ד' 'והראיה על ברור' עד 'והמדרגה השלישית'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

"לפתע ניגש אלי טיפוס מוזר עם כובע אפור ונוצה אדומה" | כשיהודי מסיים להתפלל וחוטף מכה – מה עליו לחשוב? | למדתי ברציפות ופעלתי ישועה – סיפור מדהים מפיו של בעל המעשה | 2332

על דא ועל הא

שישו ושמחו בשמחת התורה: היערכות
שיא למעמדי הענק של סיום ה'דף היומי
בהלכה' שייערכו אי"ה בשבוע הבא בראשות
מרנן ורבנן שליט"א ורבבות המסיימים

המעמדים ייערכו בע"ה ביום חמישי הבא בבנייני האומה וב'ארנה' ירושלים ובמוצאי שבת
שלאחריו | במקביל ייערכו מעמדי 'יש אם למסורת' לאמהות ונשות הלומדים

בכל עיר ועיר מתכוננים לומדי ונבחני הדף היומי בהלכה לקראת המעמד הגדול, כשבכולם שוררת ציפייה לרגעי הסיום המרטיטים, כאשר מרנן גדולי ומאורי הדור ישבו סביב שלחן אחד וירעיפו מדברותיהם על קהל הרבבה שישתתף באירוע ההיסטורי. רגעי ההוד שיירשמו במעמד, עת יישאו גדולי ישראל מדברותיהם, יחקקו לנצח בדברי ימי לימוד ההלכה בעם היהודי ויהוו מכפיל כוח בחיזוק הלימוד היומי כסדר.

רגעי השמחה והריקודים יחד כאיש אחד בלב אחד, במעמד שכל כולו בבחינת "תנו כבוד לתורה", שהרי השמחה של רבבות הלומדים היא-היא שמחתה של תורה. בשמחה יהיו שותפים בני הישיבות הנבחרים ב'דרשו', אברכים צעירים וקובעי עיתים לתורה, לצד ישישים בני שמונים ויותר שמשתתפים בתכניות 'דרשו', תלמידי חכמים ובעלי מלאכה, בחורי ישיבות ומורי הוראה ותיקים, שכולם יחד יחגגו יחדיו, כל אחד את סיומו האישי, איש איש לפי דרגתו ולפי היקף ידיעותיו. כולם יהיו בבחינת אבנים

שישו ושמחו בשמחת התורה כי היא לנו עוז ואורה: התרגשות וציפייה בקרב כל שדרות הציבור לקראת מעמדי סיום הדף היומי בהלכה שייערכו השבוע הבא בהיכלי ארנה ובבנייני האומה בירושלים. מעמדי הענק ייערכו בע"ה ביום חמישי ט' באדר א' בבנייני האומה ובארנה ירושלים, ובמוצאי שבת י"א באדר א' במקביל ייערכו מעמדי סיום לנשות ולאמהות הלומדים ביום חמישי בכתר הרימון בבני ברק, ובמוצאי שבת בבנייני האומה. בתום שבע שנות לימוד יומיומיים במשנה ברורה לפי סדר הדף היומי בהלכה של ארגון דרשו, ייפתחו ביום חמישי הבא חגיגות השמחה בהשתתפות רבבות אלפי בית ישראל, מסיימים ומתחילים, ונבחרים שעמלו ולמדו, השקיעו וקנו ידיעות בהלכה על מנת ללמוד אורח חיים ואת הדרך הנכונה לירא ה' לילך בא לטוב לו כל הימים. המעמד יפתח את סיומי דרשו ברחבי תבל לרגל סיום מחזור הלימוד השני בדף היומי בהלכה ותחילת המחזור השלישי.

טובות הנוצצות באור יקרות וקבועות בכתרה של תורה.

דלתות היכלי ארנה יפתחו אי"ה את שעריהן, ביום חמישי ט' באדר א' בארנה ובבנייני האומה בשעה 18:15 ובמוצש"ק י"א באדר א' בשעה 20:30. המעמד יפתח בתפילה ערבית ברוב עם, מייד לאחר התפילה ופרקי התהילים ייפתח המעמד הגדול.

משתתפי הכינוס יחוו את משק כנפי ההיסטוריה של עם ישראל. עת יזכו להיות נוכחים במעמד האדיר, לחזות בזיו פניהם של גדולי ומאורי הדור, שהגיעו לכבד בנוכחותם את רבבות המסיימים שעמלו ולמדו במשך השנים האחרונות וקנו ידיעות נרחבות בהלכה.

בהיכלי ארנה בירושלים אביב עמלים על הכנת במות הכבוד למרנן ורבנן, לראשי הישיבות שישתתפו בכינוס. צוותים נרחבים עמלים בקדחתנות בהכנת האירוע ובמערך הלוגיסטי המורכב. הכל אחוזים התרגשות וציפיה לקראת הרגעים ההיסטוריים, כאשר יישמע סיום לימוד סימן תרצ"ז, שאך סמלי הוא שעוסק בדיוק בענייני דיומא, בהלכות מגילה.

לקראת המעמד ארגון 'דרשו' יעמד צי של מאות אוטובוסים ורכבי הסעה שיביאו את משתתפי הכינוס מכל רחבי הארץ, מאופקים ומצפה רמון שבדרום ועד לחיפה וצפת שבצפון. ההרשמה להסעות תתאפשר באמצעות מערכת 'נדרים פלוס', והעליה להסעות תתאפשר רק בהצגת כרטיס כניסה לאולם.

בכדי להקל על היציאה מהאולם נשכרו החניונים הסמוכים, שם יחנו האוטובוסים הרבים וימתינו בקרבת מקום לסיום המעמד. ב'דרשו' אומרים, כי ההנהלה עושה הכל ואינה חוסכת במאמצים ומשאבים כדי שמשותתפי המעמד יהנו מתנאים מקסימאליים, הן במהלך האירוע המעמד והן בדרך אליו וממנו בחזרה.

במקביל למעמד ביד אליהו, ייערכו גם אירועי 'יש אם למסורת' ביום חמישי באולמי כתר הרימון בבני ברק, ובמוצאי שבת בבנייני האומה בירושלים, וזאת כחלק מביטוי להכרת הטוב שרוחשים בארגון לנשות הנבחנים ואמותיהם, אשר תרמו רבות למען הצלחתם של הלומדים בהתמדת ולימוד התורה ובתכניות 'דרשו'. במהלך כינוסי הנשים יישמעו שיחות חיזוק מפי רבניות ונשות גדולי ישראל שיספרו על ההקרבה העצומה למען הקמת "בית של תורה" לדורות.

הכבוד והערכה שרוחשים הרבנים וגדולי ישראל לפעילותו של הארגון באים לידי ביטוי במאור הפנים בו התקבלו שליחי 'דרשו' בבתי גדולי ישראל, עת הזמינו אותם להשתתף במעמד ההיסטורי.

הנהלת 'דרשו' קוראת לציבור הרחב בכל לשון של בקשה להימנע מהגעה למעמד ההיסטורי של כינוס עולם התורה

למי שאין ברשותו כרטיסי כניסה מאחר והאולמות מלאים עד אפס מקום ולא תתאפשר כניסה בשום פנים ואופן למי שאינם מצוידים בכרטיסים. בשבועות האחרונים מופעלים על הארגון לחצים כבדים מצד אינספור פונים שמעוניינים לקבל כרטיסים, אך למרבה הצער, המקומות שמורים בראש ובראשונה למסיימים הרבים, שהם-הם חתני השמחה.

בהנהלת דרשו קוראים למשתתפים במעמד, לציית להוראות שיינתנו לפניו ובמהלכו. זהו כינוס היסטורי שנערך לכבודה של תורה בהשקעה מרובה ובכדי שהוא יקדש שם שמיים נדרש שיתוף פעולה גם מצד המשתתפים. ההנהלה מצידה לא חסכה במאמצים כדי שהמעמד יתנהל באופן המוצלח ביותר וכעת, המשתתפים מתבקשים לתת את חלקם ולשמור על ההוראות.

את המעמד ינעימו, כמיטב המסורת של דרשו, תזמורת 'המנגנים' בהרכבת מורחב של למעלה מ-50 נגנים, בליווי בעלי מנגנים שינעימו בקול וזמר. במעמד הסיום ביום חמישי תוצג לראשונה יצירה חדשה של היוצר המוזיקאלי ר' משה מרדכי (מונה) רוזנבלום, בשם "עיקר לימוד האדם" שמבוססת על ההקדמה שכתב החפץ חיים זי"ע בהקדמתו לספר המשנ"ב. בנוסף יוצג שיר חדש שמבוסס על דבריו של רבי חיים מוולוז'ין בספרו 'נפש החיים', שיושר ע"י ר' מוטי שטיינמץ.

בשני המעמדים יופיעו ר' מוטי שטיינמץ, ר' זאנוויל וינברגר, ר' אהרלה סמט, ר' נפתלי קמפה, ר' שלמה כהן, ר' מוטי ויזל, בניצוחם של ר' משה מרדכי (מונה) רוזנבלום, ר' משה לאופר, ר' מוישי רוט, ר' רובי בנט ובהשתתפות מקהלת 'מלכות' בהרכב מורחב, בניצוחו של ר' פנחס ביכלר. בנוסף תופיע מקהלת הילדים חסידמלעך בניצוחו של ר' יענקי לויפר, יחד עם ילד הפלא בנצי קלצקין, ובליווי תזמורת ענק בת 50 כלים, בהפקה מוזיקאלית מושקעת של שלום וגשל.

במהלך המעמד, המנצח ר' משה מרדכי מונה רוזנבלום יציג שחזור מיוחד של יצירות מוזיקאליות עתיקות מחצרות הקודש ביהדות אירופה. בנוסף, יוצגו במעמד פרקי היסטוריה מרגשים שיספרו את סיפור כתיבת ספר ה'חפץ חיים' וסיפור חייו של קדוש ישראל, מרנא בעל החפץ חיים זי"ע.

כל משתתף במעמד יקבל ערכת מתנה מיוחדת הכוללת, כיבוד, לוח 'דף היומי בהלכה' וחוברת של תחילת הלימוד וכמו כן ספר חדש מבית דרשו במתנה.

בנוסף, עוד לפני תחילת מעמדי הסיום, ייפתחו דוכנים ייעודיים למכירת ספרי 'דרשו' במחירים מוזלים במסגרת יריד מיוחד וחד-פעמי. בנוסף, יימכרו עודפים של אוצר הספרים המפואר של 'דרשו', במחירים חסרי תקדים.

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?
שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

לפתע ניגש אלי מין טיפוס מוזר, עם כובע אפור ונוצה אדומה, משקפי ענק ושתי עיניים כואבות. "אשריך שבאת, אני צריך אותך", הוא אומר, משל היינו שני מכרים ותיקים

כך הפך 'משה בן משה' ל'משה בן ישראל מאיר' - סיפור מדהים מכלי ראשון מנפלאות ההשגחה

מבצעית בארץ, ועד לגלגולו במדינות רבות וכו' וכו'. הוא מדבר גם על מעט הקשר שלו ליהדות, על לבטיו ורגשותיו.

הרגשתי שהוא ממש צמא למישהו שיקשיב לרחשי ליבו. אני מבין שהשעון לא מחכה עד שהלה יסיים את הגיגיו. מדי פעם אני מביט לראות מה השעה. מזה כשעה וחצי אנו משוחחים... הנהג מצלצל אלי ואומר לי: "הלו?? אתה בסדר? כיצד תספיק את כל מה שאתה רוצה. להזכירך, הערב אתה כבר טס חזרה..." אמרתי לנהג: את תפקידך אתה עושה בנאמנות. אני בפגישה חשובה... שכרך ינתן כדבעי.

באמצע להט דבריו של 'צלם אלוקים' היושב מולי עם כל 'העטיפות' המוזרות שלו, אני מתחבט רבות איך להסביר לו שאנחנו בעצם יושבים כאן בטעות, וכי עלי להספיק עוד כמה פגישות חשובות, והערב אני כבר אמור לטוס לארץ. אך ליבי חש שיש כאן משהו. ואני חייב להמשיך להקשיב לו. ואז זה הגיע, כביכול בהיסח הדעת גמור.

"אשתי מסרבת לשמור מצוות בכל תוקף", הוא מספר. "אתה מבין? לכך שנקרא לבן שלנו משה, על שמי - היא מסכימה, שיהיה דמות של 'מנהיג' כמו אבא שלו... אבל לקיים את המצוות שמשה מסר לנו - היא מסרבת".

וכאן אני קוטע אותו, תמה: מה? קראת לו על שמך?! זה לא נורמלי! אין דבר כזה אצל יהודים... עכשו התחלתי להבין למה אני פה. מול נשמה יהודית טועה ותוהה...

כעבור שלש וחצי שעות, הייתי חייב כבר לקטוע את הפגישה. קבענו שביום חמישי הקרוב הוא עולה לתורה ועושה שינוי השם. לצערי לא הספקתי את שאר הפגישות שרציתי. ב"ה הייתי בסעודת הארציית, השקנו את הספר החדש 'שבת במחיצת החפץ חיים', ושבתי לארץ.

בשעה עשר בבוקר ביום חמישי אני שומע בשידור חי בטלפון: "ויקרא שמו בישראל ישראל מאיר (ע"ש מרנא החפץ חיים) בן ר' משה..."

היה זה בז' אדר תשע"ג. זכיתי להוציא את הספר 'השבת במחיצת החפץ חיים' - ליקוטים ביאורים ופירושים על עניני שבת קודש ממחיצת מרנא החפץ חיים זיע"א.

ידיד טוב שלי ביקש שאוציא מהדורה מיוחדת לזכר נשמת אמו שנפטרה בשנה זו לרגל יום הארציית הראשון. הוא הזמין אותי לסעודת הארציית וחלוקת הספר למשפחה בעיר פאריז השוכנת בצרפת.

הטיסה תוכננה לשהות של פחות מ-24 שעות בפאריז. יציאה ב-6.00 בבוקר וחזרה בשעה 23.30. תכננתי לנצל את השעות הקצרות והקצובות לפגישה עם מספר נדיבים להמשך פעילות הפצת תורתו של החפץ חיים.

בשעת בוקר נחתי בשדה התעופה. הנהג כבר המתין, והסברתי לו שהיום קצר והמלאכה מרובה... יצאנו לדרכנו. ונבלענו בין פקקי ענק, כשיעד הוא העיר ליאון, שם אני מתעתד לפגוש באחד מהרבנים החשובים של העיר. הפגישה כמובן נקבעה מראש.

אחר דרך מטלטלת הגענו בשעה טובה ליעד. אמרתי לנהג שזו אמורה להיות פגישה קצרה, לא יותר מחצי שעה, כי כאמור יש עוד פגישות מתוכננות, ובשעה 17.30 אנו צריכים להיות כבר חזרה ברובע ה-19 מפרברי פאריז.

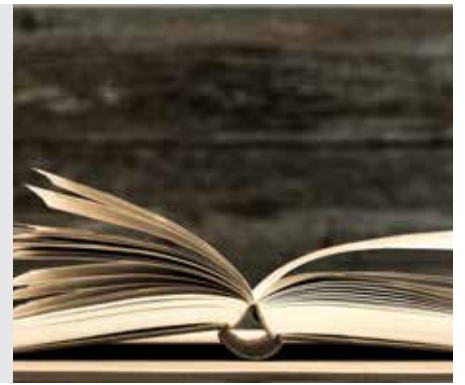
נכנסתי לבנין בית הכנסת של הקהילה היהודית, צועד לכיוון חדרו של הרב. אני נוקש בעדינות, אך אין קול ואין עונה. נוקש שוב ושוב, וכלום. גם בטלפון הוא אינו זמין. אני נבוך. לא יודע מה עושים...

לפתע ניגש אלי יהודי עם כובע אפור ונוצה אדומה, משקפי ענק ושתי עיניים כואבות. "אשריך שבאת, אני צריך אותך", הוא אומר, משל היינו שני מכרים מימים ימימה.

נכנסנו לבית המדרש, והלה, כמוצא שלל רב שמישהו מקשיב לו, בטוח שכל הזמן שבעולם לרשותו. הוא החל לגולל את סיפור חייו המטלטל והמצמרר, מיתמותו בגיל צעיר מאוד, המשך בנס חייו כשניצל מהתפוצצות רימון ממש סמוך אליו בפעילות

עשרות אלפי יהודים מכל העולם מקבלים עליהם את התורה מאהבה הצטרפו עוד היום ללימוד הדף היומי בהלכה 02-5609000

ישמחו השמים ותגל הארץ

ביום המחרת גם כן ישבנו ולמדנו ברציפות ללא היסח הדעת כלל, ממש פלאי פלאים! עד כדי כך שהחברותא הציע לי שאצלצל הביתה לשמוע מה קורה, כי אין לו ספק שפעלנו ישועה בלימוד הזה...

הכוח העצום של לימוד תורה ברציפות - מעשה שאירע לפני מספר שבועות, מכלי ראשון

חזק חזק, בלי היסח הדעת, ממש פלאי פלאים, לימוד ברציפות גפ"ת מעין עולם הבא. עד כדי כך שהחברותא אמר בבטחון שבוודאי תהיה ישועה ושאצלצל הביתה לשמוע מה קורה. "צלצתי לאמי מורתי, ושמעתי שקיבלו הודעה מהבית חולים שאולי ישנה אפשרות שיעשו הניתוח למחר! ואמנם, למחרת, הכינו אותו לניתוח, אבל ברגע אחרון היה אסון רח"ל, והוצרכו בדחיפות לעשות ניתוח למישהו אחר, ודחו אותו ליום חמישי. ביום חמישי הכינו עוד פעם לניתוח, וכמעשהו ביום רביעי כמו כן ביום חמישי, ברגע האחרון נדחה מחמת אסון שהיה יותר קריטי ממנו. בפעם השלישית, ביום ששי עש"ק, לא רק שהכינו אותו לצום, אלא שבשעה 12 כחצות היום כבר הורידו אותו לחדר הניתוח, אולם ברגע אחרון ממש היה עוד אסון ואונס ודחו הניתוח".

ממשיך האברך לספר: "שמעתי על הדחיות החוזרות ונשנות, וראיתי שאף שכבר למדתי מתוך התחזקות עילאית פעמיים, ביום שני וביום שלישי, עדיין לא זכינו להצליח בפועל ממש שיכנס לניתוח, ובאתי למסקנה שעדיין חייבים להיות מוסיף והולך, וקיבלתי אז על עצמי בלי נדר, שאם יתקיים הניתוח עוד לפני שבת קודש, ואבי יחזור הביתה לפני חנוכה הבעל"ט, אלמד עשר שעות ברציפות (לא עשר שעות בבת אחת, אלא כל שעה בפני עצמו תיכנס למנין השעות). והנה ראה זה פלא, עוד באותו ערב שבת קודש, כחצי שעה לפני כניסת שבת קודש התחילו את הניתוח - כמובן בהוראת מורה הוראה מובהק שהניתוח דוחה שבת".

[אמנם לפני סיום המעשה, בשל גודל האחריות שבפרסום הסיפור, חובה עלי להוסיף בהדגשה, ובמיוחד לפני בחורי חמד שמעמידים העולם בתורתם הקדושה, כי בענין לימוד 'רציפות' הכל לפני הענין, כי לפעמים 'רציפות' באופן רציני כזה יכול להיות על חשבון 'בין אדם לחברו' וכו', דהיינו שאם מישהו שואל אותו פשט בתוס' וכו', הרי לא בטוח שחייבים לדחות אותו מכיון ש'הנני באמצע הלימוד ברציפות...', ובוודאי שאסור להיות 'חסיד שוטה', להתחסד בלימוד ברציפות על חשבון ענינים של 'בין אדם לחברו' או 'בין אדם למקום'. וכמובן שגם לא יפסיד מזה כלום - וכמפורש במדרש פרשת ראה: "אמר הקב"ה, אין אדם שומע לי ומפסיד!".] והדברים ברורים ופשוטים].

וסיים ידידי האברך בעל המעשה מתוך התפעלות עצומה: "ראה גודל כח התורה הקדושה - ובמיוחד כאשר נלמדת מתוך רצינות, בלימוד ברציפות!" כי חוץ מהתועלת הפשוטה, שלומדים

הרב חיים נתן היילפרין מח"ס 'לקוטי שערי תשובה' תקופת השובבי"ם ת"ת עומדת להסתיים, אולם עדיין כדאי לפרסם את הסיפור דלהלן, שיש בו התחזקות נפלאה בענין של לימוד רצופות, וישמע חכם ויוסף לקח, בבחינת 'חטוף ואכול' כל זמן שהנר דולק - וכידוע שבתקופה זו במיוחד ישנה מעלה מיוחדת ללימוד התורה ובפרט בלימוד שעות רצופות ללא הפסק כלל

את המעשה סיפר לי אברך יקר, שבדידו הווה:

"היה זה בערב חנוכה השנה. אבי מורי נ"י גר בלונדון, הוא סבל מבעיות רפואיות שהיו כרוכות בכאבים חזקים, באופן שהיה מוכרח לעבור ניתוח בהקדם. הוא הלך לבית חולים 'רויאל לונדון הוספיטל' ארבע פעמים (!) כדי לקבוע תור, אבל בגלל הקורונה אמרו לו שיש תור רק בעוד שמונה חדשים, עבור נתוח במימון ממשלתי (N.H.S) וגם אם עושים אותו באופן פרטי נדרשת המתנה של ארבעה-חמשה שבועות. אאמו"ר היה בצער, ולא ראה עצמו מסוגל לחכות בכלל, ולכן השתדל ליכנס שוב ושוב לבית חולים, אולי תהיה לו איזה ישועה. במקביל עשינו השתדלות, להתקשר עם הרופא להסביר למה הניתוח דחוף מאוד, אך הכל ללא הועיל. "חשבתי לעצמי", ממשיך האברך לספר, "מה אוכל לעשות כדי לפעול ישועה עבור אבי מורי? ופתאום, השי"ת האיר עיני להתחזק בלימוד ברציפות. שהנה, יש 'רציפות' ויש 'רציפות', ואפרש שיחתי בהקדם מה שהסביר הבריסקער רב מדוע בחר לומר תהלים בראש השנה במקום ללמוד, ואמר שמכיון שבלמוד בעיון יש אפשרות להפסיק לדקה שתיים, עד שמעיינים ועד שפותחים ספר וכו', ואולי בדקות אלו דנים אותו בשמים, ולכן עדיף לו לומר תהלים מכיון שיכול להתרכז ולנצל כל רגע ממש.

"על דרך זה רציתי לקבל ללמוד ברציפות - פשוט ללמוד על מקומי, כשראשי בגמרא בריכוז מלא בלי הפסק כלל וכלל, בלי לעמוד להסתכל בספרים, בלי 'לדבר בלימוד', רק פשוט לשבת עם החברותא ולחזור על הדפי גמרא רש"י ותוס' ברציפות!!

"היה זה ביום שני לפרשת וישב, ח"י כסלו תשפ"ב, קיבלתי על עצמי: 'הנני לומד ברציפות - על דרך הנזכר - בסדר שני משעה 4:00 - 6:30 אחה"צ!'. ממחשבה למעשה, ישבתי בסדר אחר צהרים ולמדתי בהתמדה רבה, באופן שהחברותא אמר שמעולם לא למדנו כל כך חזק, מיוחד ביותר.

למרבת הפלא, כבר בו ביום קיבלנו תשובה במייל מבית החולים שיעיינו בדבר. ביום המחרת, ג"כ ישבנו ולמדנו ברציפות,

(ע' אוהב ישראל פ' ויחי) שאין כדאי להשקיע בתעניתים, אלא להתחזק מאד בלימוד התורה"ק ובמיוחד בלימוד ברציפות, ובגודל כח התורה לנקות אותנו בכל נימי נפשנו - כדאי לחזור ולשנן סיפור כזה וכיוצא בהם כדי לעורר אותנו ואחרים לדעת המעשה אשר יעשון בס"ד.

(מתוך מאמר שפורסם בגיליון 'אספקלריא')

בצורה וברמה אחרת ברמ"ח אברים ושס"ה גידים, וכל נימי הנפש, הרי יש עוד כח מיוחד בתורה שכזו, שבידה לרפאות חולים ולהמשיך ישועות למעלה מן הזמן. כאשר עומדים אנו בנעילת ימי השובבי"ם ת"ת, ימים שמיוחדים לתיקון המעשים, ימים שבשנים שעברו היו מתענים בקביעות בקריאת "ויחל" - ואילו בימינו הדריכו אותנו רבותינו

מרבין בשמחה

מהי המצווה הראשונה שמקיים נער בר מצווה עוד לפני קריאת שמע של תפילת ערבית?

נקודה מאירה על על שמחה ועל חודש אדר - ערוך ומעובד מתוך דברי המשפיע החסידי הגה"ח רבי אשר לוסטיגמן שליט"א

ערבית, והיא המצווה לשמוח!!! וכשנער הבר מצווה שמח הוא מקיים מצוות עשה עוד לפני שהוא מתחיל בתפילת ערבית. והמיוחד במצווה זאת שאפשר לקיים אותה ברציפות במשך עשרות שנים, ואינה מוגבלת בזמן, במקום או באדם.

נהוג לומר שהמצוות עשה דאורייתא הראשונה שמקיים נער בר מצווה מיד לאחר היכנסו בעול תורה ומצוות היא מצוות קריאת שמע של ערבית. אבל רבינו החתם סופר זיע"א כותב דבר נפלא, שיש מצוות עשה מדאורייתא שהיא מצווה שמקיימים עוד לפני תפילת

פרשת השבוע

כשעברו בשער שכם פגע בהם ערבי והכה את רבי שלומק'ה באגרוזפו. פנה אליו הגבאי ר' אליהו ראטה ואמר: "ראה נא מה היה לנו" ... כמרמז שהיה ראוי לעשות כדבריו וללכת דרך שער יפו

"כאשר יהודי מסיים תפילתו ומקבל איזו מכה, הרי זה סימן שתפילתו עלתה לרצון"

ובזה פירש את הפסוק בפרשתנו "שמן זית זך - כתית": אם אחר התפילה מקבל המתפלל מכה, הרי זה סימן 'למאור', שתפילתו נתקבלה, ויאר ה' פניו אליו. כיוצא בו אמר רבי שלומק'ה, שכאשר האדם מבקש ומתפלל מהקב"ה על ענין מסוים, וזמן קצר אחר תפילתו אירע לו איפכא ממה שביקש, כגון שמבקש לרפואת החולה ובתום תפילתו נודע לו שהחמיר מצבו של החולה, ידע נאמנה שתפילתו התקבלה, ואילו אם רואה תיכף את הישועה אינו מוכרח שיהיה לזה קיום. ואף דבר זה נרמז באותו הפסוק: "ויקחו אליך שמן זית זך" - אם האדם זכה והצליח להתפלל בכוונה כמרמז ב'שמן זית זך', ואח"כ מרגיש 'כתית' - שאירע לו איפכא ממה שביקש, ידע נאמנה שכל זה אינו אלא 'למאור'. סימן מובהק יש לו שתפילתו התקבלה והגיעה עד לכסא הכבוד, וישועתו קרובה לבוא.

(באר הפרשה תצוה תשע"ח)

שָׁמֶן זַיִת זָךְ כְּתִית לְמָאוֹר (שמות כח כ)

בשנים שהיה הרה"ק רבי שלומק'ה מזוועהיל זי"ע דר בעיה"ק ירושלים, היה נוהג ללכת כל יום לכותל המערבי. פעם בדרך חזרתו פנה רבי שלומק'ה ללכת דרך 'שער שכם' - כי שם היה המקום ריק מראיות אסורות, אך משמשו ר' אליהו ראטה זצ"ל אמר שעדיף ללכת דרך 'שער האשפות', כי בשער שכם היתה קצת סכנה להלך. למעשה עשו כדברי הרבי. בעברם ב'שער שכם' פגע בהם ערבי רשע, ובאגרוזפו הכה את הרבי מכה חזקה מאד. פנה הגבאי ואמר: "ראה נא מה היה לנו" ... כמרמז שהיה מן הראוי לעשות כדבריו וללכת דרך 'שער יפו' מפני הסכנה. נענה רבי שלומק'ה והשיב: "מקובלני מאבותי, שכאשר יהודי מסיים תפילתו והוא מקבל איזו מכה, הרי זה סימן לדבר שעלתה תפילתו לרצון לפני אדון כל". סיים רבי שלומק'ה: "עדיף לקבל מכה בגוף ולא מכה בנפש חלילה" (להיכשל בראיה אסורה).

בוקר אחד קיבל מפקד המשטרה פתק, בו נכתב: "מחר בשעה שלוש, כשתעבור בשדרה החמישית, ליד חנות הפרחים, נגזול ממך את שעון הזהב שלך. ראה הוזהרת"

הכהן הגדול מאחיו, שהנחיל לעם ישראל את הזהירות בדיבור - לא רצה להנחיל לנו שתיקה...

בשמירת הלשון, מלמדנו שעלינו להכיר היטב את טבעו וטיבו של "הגנב הערמומי", המתחפש למסכן או לנדיב. מסתתר הוא בין ידידים ורעים, האוהבים אותנו אהבת נפש ומדיחים אותנו להפסיד את כל רכושו הרוחני, כשאנו מאזינים לסיפורי הרכילות המרתקים שלהם. הבה נצטייד בחכמה יתירה ובחוש זהירות ונדע להינצל משטן זה ששמו 'לשון הרע', העומד לגזול את נפשתינו ואת התורה והמצוות שברשותנו. שהרי ידועים הם דברי ה"חובות הלבבות", שהשומע לשון הרע ונהנה מכך, מפסיד את התורה והמצוות שרכש עד עתה, ד' ירחם.

"וְהָיָה פִּי רֵאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שֹׁפָה יְהִי לְפִיו" (מתוך פרשת השבוע).
"שפה יהיה לפיו. שהמעיל מכפר על לשון הרע (זבחים פח, ב), שאם חטא בלשון הרע, יעשה שפה לפיו (ערכין טו, ב), שימנע מלשון הרע ויעשה תשובה ויתכפר לו" (בעל הטורים).

ראו את דבריו המחרידים של רשב"י זי"ע בזוהר הקדוש, הכותב על חטא לשון הרע: "ומרוח הרע הזה תלויים כמה מעוררי דין אחרים. שהם ממונים לאחוז בדבר רע או בדבר טינוף שהאדם מוציא מפיו. ואחר כך מוציא מפיו דברים קדושים. או להם, או לחייהם, אלו בני אדם גורמים לאלו מעוררי הדין האחרים לשלום ולפגום מקום הקדוש. או להם בעולם הזה, או להם בעולם הבא. כי אלו רוחות הטומאה לוקחים את דבר הטומאה שאמר פיו, וכשהאדם מוציא אחר מפיו דבר קדושה, מקדימים אלו רוחות הטומאה ולוקחים דבר הטומאה ההוא, ומטמאים דבר הקדושה ההוא. והאדם אינו זוכה בה בדבר הקדושה, וכביכול נחלש רוח הקדושה".

שלמה המלך (משלי י"ג, ג') אמר: "פסק שפתיו חתה לו" וביאר הגר"א כך: מי שמרחיב שפתיו, אף על פי שיש לו נפש טובה ועשה מצוות הרבה וכמה גדרים - פיו יהיה לו מחתה לכל". מדוע האנשים כה נהנים לדבר רע על השני, לפטפט על חסרונותיו ולספר על נפילותיו?

הדיבורים בגנות וחסרון האחרים, מעניקים חיזוק מדומה לערך העצמי של האדם. כשאדם מרגיש חוסר ערך עצמי, עומדות בפניו שתי אפשרויות כיצד לחזק את ערכו בעיני עצמו: אחת היא להתחיל לפעול ולעשות מעשים חשובים ומועילים, ובכך לפתח ולרומם את אישיותו. בדרך זו כל אדם מרגיש סיפוק, הגשמה וערך עצמי גבוה. מצד שני, ישנה גם דרך אחרת, לכאורה קלה יותר: כל אדם נוטה להעריך את עצמו ביחס לזולת, ולכן על פי

הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א

"וְהָיָה פִּי רֵאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שֹׁפָה יְהִי לְפִיו" (שמות כ"ח, ל"ב)

גל גניבות גאה ברובע מסוים בארה"ב. המשטרה הפעילה כוחות מוגברים בכל האזורים, כדי לעקוב אחרי מבצעי הגנבות ולתפוסם, אך הגנבים היו מתוחכמים ושום גנב לא נתפס. שר המשטרה האמריקאי התקשר בעצמו מספר פעמים למפקד המשטרה, כדי שיקדיש מאמצים גדולים יותר ללכידת הגנבים, אך לשווא.

בוקר אחד קיבל מפקד המשטרה פתק, בו נכתב: "מחר בשעה שלוש, כשתעבור בשדרה החמישית, ליד חנות הפרחים, נגזול ממך את שעון הזהב שלך. ראה הוזהרת".

המפקד הבין שהודעה זו נשלחה אליו מאחת כנופיות הגנבים, שאחריהן נערך מצוד. "כיצד עלי להגיב על הודעה זו?" - שאל מפקד המשטרה את עצמו - "הגנבים האלה חצופים באופן מיוחד!". הוא חכך בדעתו, התלבט האם לעבור בשדרה החמישית באותה שעה ולהפגין אומץ, או שמא להתעלם מההודעה. לבסוף החליט, "אעבור מחר ברחוב, ליד חנות הפרחים, בדיוק בשעה שעליה הודיעו אנשי הכנופיה, ונראה אם יעזו לגעת בי ולגנוב את רכוש". למחרת היום בשעה שלוש, עבר מפקד המשטרה במקום המיוחד. והנה נפל לרגליו כר נוצות שנשמט מידי הרועדות של רוכל זקן ועלוב מראה, שדידה לידו במסכנות.

הנוצות התעופפו מהכר הפרום ודבקו במדיו המגוחצים של מפקד המשטרה. הרוכל הזקן חש עצמו אשם במאורע. הוא התקרב אל השוטר, ובמאמץ ובמסירות רבה עזר לו לנקות את בגדיו מהנוצות ההרסניות. דקות אחדות חלפו, עד שמדי השוטר התנקו, ואז ביקש הרוכל הישיש את סליחתו בקול רועד, ושוב למלל כמה דברי התנצלות ופנה לדרכו. השוטר המשיך בדרכו. אך מבט חטוף שלח לפרק ידו, הותירו מסומר במקומו: שעון הזהב נגנב. המפקיד לא היה צריך להרבות במחשבות ובניחושים, כדי לדעת שגונב השעון לא היה אחד מאשר "הרוכל הזקן והמסוכן". "הצגה נאה ערך לי פה הרוכל" - חשב המפקד במרירות - "ומתי גנב את שעוני? בדיוק בזמן שהתנהג באדיבות, התנצל ועזר לי להתנקות מהנוצות שדבקו בי"...

משל נאה זה, אותו קראתי בעבר בגליון של ארגון לחיזוק

דיבר רבות על התורה, וגם על צרכי ציבור וגם מה שנקרא 'שיחת חולין'. בכל דבריו הרבים לא היה שמץ של לשון הרע", היה אומר אותו תלמיד חכם, ומספר את הסיפור הזה במטרה להסביר, שאיסורי לשון הרע לא קוראים לנו להתנזר מדיבור, אלא לדבר נכון ומושכל. הדבר בידינו, בפינו ובלבנו לעשותו.

סיפר הגאון רבי יעקב ניימן זצ"ל, מרבני ניו-יורק: "פעם אחת כשבאתי למרן הגרי"ז סולובייצ'יק זצוק"ל בשהותו בוילנא, מצאתיו כאוב ונסער. כשבררתי את סיבת הדבר, אמר לי ששמע יהודים מספרים שראו בשבת אישה יהודיה עניה, מוכרת עצים להסקה, לפרנסת אנשי ביתה. ותמהו בקול: 'היתכן שבוילנא, העיר הגדולה לד', תמכור אשה עצים בשבת?!

"ואמר לי הגרי"ז כשכולו נסער: 'היאך אפשר לדבר לשון הרע על העיר וילנא... העיר שבה היו מאז ומעולם חמש מאות רבנים גדולי עולם... ואפילו אם נכונים הדברים ר"ל, הרי זה כמו יהלום מבריק ויקר מאוד, שיש עליו קצת אבק... הרי יהלום הוא נשאר... על אף שיש עליו קצת אבק..."

משום מה, התרגלו הבריות לדבר סרה על ערים וקבוצות שלמות בכללניות. גם אם יש בעיות וחסרונות העיר, ארגון או קבוצה, מי התיר לדבר עליהם בכללות?

(יתד יום רביעי ח' באדר א' תשע"ט)

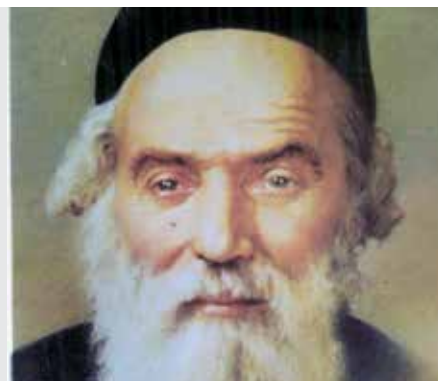
רוב הערך העצמי של האדם תלוי מאוד באופן בו האדם משווה את עצמו לסובבים אותו. כשאדם מבקש ומדבר בגנות הזולת הוא משפיל אותו, ובכך באופן אוטומטי, הוא רואה את עצמו במקום גבוה ומעודד יותר בהשוואה לסביבה. יהודי מרגיש שהוא אינו פיקח במיוחד. כאשר הוא מזלזל באדם אחר בנושא זה בדיוק, הוא מרגיש ביחס לעצמו תחושה טובה והערכה גדולה יותר בנוגע למידת הפקחות שלו עצמו. כשאדם מרגיש שהוא לא מספיק ירא שמים, הוא מספר לאחרים ששכנו בכלל לא ירא שמים, וכך הוא מרגיע את המצפון שלו. הנה, לא רק אני לא מספיק ירא שמים. יש כאלה שהם הרבה פחות יראי שמים ממני...

האם הלכות לשון הרע משדרים לנו, שאולי כדאי פשוט לשתוק ככל האפשר? הרי אם כל כך קל לקלקל ולהרוס באמצעות הדיבור, מדוע בכלל לפתוח את הפה?

רבינו ה"חפץ חיים" הגיע פעם לשיבת וולוז'ין, שבה למד אחר מתלמידי הישיבה הנודעים. הוא לקח את אותו תלמיד חכם מופלג אל עגלתו, לאחד ממסעותיו. בדרך שכנע רבנו החפץ חיים את אותו גאון, לקבל על עצמו את עול הרבנות והנהגת הציבור. לימים סיפר אותו רב, בהתפעלות עצומה, כיצד בכל אותם ימים החפץ חיים לא הפסיק לדבר. "הכהן הגדול מאחיו שהנחיל לעם ישראל את הזהירות בדיבור - לא רצה להנחיל לנו שתיקה. הוא

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

מהי העצה לעקור מעצמו שם של "בעל לשון הרע", שעליו אמרו חז"ל שאין לו חלק לעולם הבא?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

כולם - הכוונה היא על אותם 'בעלי לשון הרע', אלו שהורגלו בעוון זה תמידות ואינם מקבלים על עצמם להשמר ממנו, מפני שנעשה הדבר אצלם כהיתר.

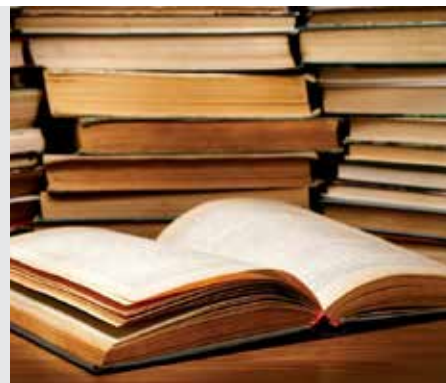
ומה הדרך לעקור מעצמו שם של 'בעל לשון הרע'? ב'ביאורים ומוספים' מביאים מה שכתב בזה ה'חפץ חיים' לעיל בהגה"ה שבסוף ההקדמה - שילמד הלכות לשון הרע, ובזה מראה שאכפת לו שלא לעבור על איסור חמור זה, ואז גם אם ישל ח"ו לפעמים, כבר אינו מופקר אצלו האיסור ואינו נחשב 'בעל לשון הרע'.

בסעיפים ג-ד הנלמדים היום, כותב ה'חפץ חיים' כי הרגיל בסיפור לשון הרע בתמידות - "כמו אלו שרגילים תמיד לישב ולספר 'כך וכך מעשה פלוני, כך וכך עשו אבותי, כך וכך שמעתי עליו, והוא דברים של גנות - אנשים אלו נקראים בפי חז"ל 'בעלי לשון הרע', ועונשן הרבה יותר גדול, אחרי שבשאת נפשם וזדון לבם עוברין על תורת ה'... ומוסיף, כי כאשר אמרו חז"ל שעל שלוש עברות נפרעין מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק בעולם הבא - עבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים, ולשון הרע נגד

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

מדוע הגמרות בביתו של ראש הישיבה היו עם חותמת אוצר הספרים של הישיבה?

מועד קטן דף כו

רבו שלימדו תורה

לא נעים לומר, אך הבחור התייחס אל המעשה כאל גניבה, וממילא גבה טורא בינו לבין רבו שלימדו תורה. הבחור הרגיש נוכח מה שראו עיניו שהוא לא מסוגל לקבל ממנו תורה. גם הפצרות רבו לחדש ימיהם כקדם נפלו על אוזניים לא קשובות, אך הבחור לא פירט באוזניו מדוע. עברו שנים...

"...כאשר הראש ישיבה זכרונו לברכה נזקק לש"ס" - קונן בכאב אחד המספידים - "רצו לרכוש זאת עבורו, אבל הוא סירב. לא הסכים. לבסוף עשה תנאי שיחיתמו את הגמרות כבר מעכשיו עם החותמת של 'אוצר הספרים', כדי שמיד עם פטירתו יעבור הש"ס לרשות הישיבה..."

מיודענו התלמיד ניצב בהלוויית רבו, ודברי המספיד פילחו את ליבו. אוי וי! איזה שוטה הייתי לחשוד בכשרים. כמה תורה הפסדתי בגין כך שלא השתדלתי לדון לכף זכות!...
(הרב ישראל למברגר, מוסף שבת קודש אחרי קדושים תשע"ז)

את המעשה הבא - פותח שולח הסיפור - שמעתי לפני 22 שנה, אך הלקח הנלמד ממנו עדיין לא פג ולא מש מזיכרוני. בין הזמנים - אם של פסח או של סוכות אינני זוכר - המחנך הרה"ג רבי יואב בירנבוים זצ"ל קיים מתכונת מיוחדת של ישיבת 'בין הזמנים' לילדי תשב"ר בעזרת נשים של ביהמ"ד 'נאות יוסף' בבני ברק. מדי יום בשעה האחרונה התקיימו דרשות של רבנים. פעם אחת ניגש רבי יואב בעצמו לדרוש ובתוך דבריו סיפר: באחת הישיבות בחו"ל היה תלמיד מקורב מאוד לראש הישיבה, אך בפתע פתאום חדל מלהשתתף בשיעורי ראש הישיבה. די במהירות הצטננה לגמרי הקרבה שהייתה ביניהם. וכל זאת על שום מה?

באותה ישיבה היה קיים מחסור בגמרות בבית המדרש. למרות זאת הבחין הבחור לתמהונו כיצד מספר גמרות של הישיבה שוכנות כבוד בארון הספרים של ראש הישיבה, בו בזמן שבבית המדרש ממתנינים בחורים בתור כדי לעיין בגמרא מסוימת.

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..
המייל היומי של 'דרשו'.

תכין עצמך לכבוד שבת

קבל את 'גיליון 'לקראת שבת' שכבש את העולם היהודי
אצלך בתיבת המייל לפני כולם כל יום חמישי

סיפורים ופנינים מרתקים מחייהם של רבותינו הקדושים

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

האם בליל פורים אומרים 'קדיש תתקבל' פעמיים?

ולא על בקשות אחרות, ומכיון שכבר נאמרה בקשת תתקבל בקדיש שלאחר שמונה עשרה, אין לשוב ולאומרה בקדיש זה. ורבים כתבו, שהמנהג שלא לומר תתקבל בקדיש שלאחר המגילה. ובפורים הֶחָל במוצאי שבת - יש להבדיל לאחר קריאת המגילה. והנוהגים לומר בכל מוצאי שבת את פסוקי 'ויתן לך', יאמרו גם במוצאי שבת זו.

[שו"ע תרצג, א, ומשנ"ב א-ב; ביאורים ומוספים דרשו, 1-2]

בליל פורים, אומרים 'קדיש תתקבל' לאחר שמונה עשרה של ערבית, ולאחר מכן קוראים את המגילה. ולאחר קריאת המגילה, אין אומרים קדיש, אלא אומרים 'קדושה דסידרא', ולאחר מכן אומרים קדיש שלם. ונחלקו הפוסקים בנוגע לקדיש זה - אם יש לומר 'תתקבל' גם בו, כאשר כוונת הבקשה היא שתתקבל התפילה שאמרנו בקדושה דסידרא; או שאין לומר בו תתקבל, משום שבקשה בו נתקנה לאומרה רק על תפילת שמונה עשרה,

מי ששכח 'על הניסים' בסעודת פורים - האם צריך לשוב ולברך?

וכמו כן, אומרים על הניסים בברכת המזון, בברכת 'נודה לך'. ומי ששכח לאומרו - אם היה זה בסעודה הראשונה שאכל ביום הפורים, נחלקו הפוסקים אם צריך לשוב ולברך. אבל בסעודה שנייה, או בלילה - אינו צריך לשוב ולברך, ודינו כנ"ל, שאם הבחין בכך לפני אמירת שם השם בסיום הברכה, יחזור ויאמר, ואם הבחין בכך לאחר מכן, יאמר לפני 'הרחמן הוא יזכנו' את הנוסח הנ"ל.

[שו"ע תרצג, ב, ומשנ"ב ה; ביאורים ומוספים דרשו, 9-10]

בפורים, אומרים 'על הניסים' בתפילה, בברכת ההודאה. ומי ששכח לאומרו, אינו צריך לחזור ולהתפלל. אולם, אם הבחין בשכחתו לפני שאמר את שם השם בסיום ברכת מודים, יחזור ויאמר על הניסים במקומו הראוי; ואם הבחין בכך לאחר מכן, לפני שסיים את תפילתו, יאמר לאחר 'אלקי נצור', לפני 'יהיו לרצון': "הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כשם שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, בימי מרדכי...".

מה נהג החזון איש בתפילות של ט"ו באדר בבני ברק?

ובערים שקיים לגביהן ספק אם הן 'מוקפות' - יש לומר על הניסים בשני הימים. אולם, במקומות בהם מקיימים את יום הפורים ב"ד, ואילו בט"ו מקיימים את מצוות הפורים רק לחומרא, אין אומרים על הניסים בט"ו. וכך נהג החזון איש בבני ברק, בה קיים לחומרא את מצוות הפורים גם בט"ו, וכך המנהג בזמננו ברוב ככל המקומות המסופקים.

[שו"ע תרצג, ב, ומשנ"ב ו; ביאורים ומוספים דרשו, 11-12]

בערי ה'פרזים', בהם פורים הוא ב"ד באדר, אומרים על הנסים רק ב"ד, ולא בט"ו. וכן בערים ה'מוקפות', כגון ירושלים, בהם פורים הוא בט"ו באדר, אומרים על הניסים רק בט"ו, ולא ב"ד. אולם, בדיעבד, מי שאמר על הניסים ביום האחר, ואף מי שאמר על הניסים ב"ד ובט"ו באדר א', בשנה מעוברת, המכונים 'פורים קטן' - למרות שלכתחילה יש להחשיב אמירה זו כ'הפסק' בתפילה - אינו צריך לשוב ולהתפלל, כיון שלכל הימים הללו יש שייכות לאמירה זו.

* בעת קריאת המגילה, או שמיעתה מפי אחר, אסור להפסיק בדיבור, ואפילו בדברי תורה. ובדיעבד, אם הפסיק בדיבור - אם קרא או שמע את כל מילות המגילה כראוי, יצא ידי חובה.
* אדם שקיים את מצות קריאת המגילה, ולאחר מכן קורא עבור אחרים כדי להוציאם ידי חובה, יכול לברך את ברכות המגילה עבורם, וכן המנהג. ויש אומרים, שאם קורא שלא בציבור, עדיף שהשומע יברך בעצמו.
* אסור לאכול יותר מ'כביצה' פת (55-45 סמ"ק, לשיטות השונות), או לשותות משקה מְשֻׁכָּר בשיעור זה, לפני קריאת המגילה, בין בלילה ובין ביום. ולכתחילה, אין להקל אפילו בפחות משיעור זה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם ניתן ליטול את האתרוג כשהוא בתוך קופסת הכסף?

וכמו כן, יש להקפיד שלא יהיה על הידים דבר החוצץ בין לבין ארבעת המינים; ובדיעבד, ישוב ויטול ללא ברכה. ויש שהחמירו גם באופן שאין חציצה בין היד לארבעת המינים, אך רוב היד מכוסה בחציצה, והאצבעות מגולות ותופסות בארבעת המינים. וגבס, וכן תחבושת שלא ניתן להסירה - 'בטלים' ליד, ואינם נחשבים כחציצה.

בעת נטילת ארבעת המינים, יש להחזיקם בידיים, ולא באמצעות כלי, נרתיק, וכדומה, משום שהמצוה נאמרה בתורה בלשון: "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם", ונטילה באופן זה אינה נחשבת ל'לקיחה' כלל; ויש שמפרשים - משום שהמילה "וּלְקַחְתֶּם" נדרשת כשתי מילים "וּלְקַחְתֶּם", כלומר, לקיחה תְּמַה, מושלמת, ובאופן זה אין הלקיחה מושלמת; ובמקרים רבים, נחשב הכלי, הנרתיק, וכדומה, ל'חציצה' בין היד לארבעת המינים.

[סעיף ז, ס"ק לא-לג רלו ושעה"צ ס"ק לח-לט; ביאורים ומוספים דרשו, 58-59; וראה ס"ק ל ושעה"צ ס"ק מ]

הלוח היומי

ו' באדר א' | רבי דוד ב"ר שלום פוברסקי זצ"ל, ר"י פוניבוז' בעל ישועת דוד

ביום זה נשרפו עקד"ה כאלף מיהודי טולדו הי"ד, על ידי האינקוויזיציה הארורה ימ"ש. יום זה הוא "פורים קובנא", על שקיבלו תושביה היהודים בשנת תקמ"ג, אישור לחזור אליה, לאחר גירושם הכפול (תק"י"ג, ותקכ"א).

יארצייט:

- תקפ"ו: רבי משה ב"ר אריה לייב הלוי זצ"ל, אב"ד איבניצא ובעל ליקוטי יוסף.
- תקצ"ו: רבי אלכסנדר זושא ב"ר אברהם הכהן זצ"ל, אב"ד פלוצק ובעל יקר מפז.
- תרכ"ה: רבי אברהם ב"ר צבי תאומים זצ"ל, בעל חסד לאברהם.
- תרע"ו: רבי נפתלי ב"ר שלמה אמסטרדם זצ"ל, תלמיד הגרי"ס.
- תרע"ז: רבי אלימלך ב"ר יונה אשכנזי זצ"ל, אב"ד הורודנקא.
- תרצ"ג: רבי יוסף ב"ר דוד בוימגרטן זצ"ל, אב"ד שיף-שוהל וינה, בעל פרדס יוסף.
- תרצ"ה: רבי חנוך צבי ב"ר פנחס הכהן לוי זצ"ל, גאב"ד בנדין.
- תשל"ז: רבי אברהם אליהו ב"ר מיכאל כי טוב (מוקוטובסקי) זצ"ל, בעל ספר התודעה וספר הפרשיות.
- תש"ב: רבי שמעון בצלאל ב"ר מאיר צבי ניימאן זצ"ל הי"ד, בעל פנינים יקרים ועוד.
- תשנ"ט: רבי דוד ב"ר שלום פוברסקי זצ"ל, ר"י פוניבוז' בעל ישועת דוד.

מדוע הסטייפלר הטריח את עצמו?

פעם בחור מיישיבת פוניבז' נכנס לביתו של הסטייפלר לקנות את הספר "קהילות יעקב", ורבינו החזיר לו בטעות פחות עודף, משהבחין בדבר מיהר ללכת ליישיבת פוניבז' כדי להחזיר לו את הכסף. נכדו, רבי אבא ברמן שלמד ביישיבה שאל את רבינו: "מדוע סבא טרח לבוא ליישיבה, הרי אני מגיע כל יום לסבא, וסבא יכול לשלם לו דרכי?" ענה לו הסטייפלר: "המרחק שיש לרדת מהשמים עד לכאן, זה הרבה יותר רחוק..."

(יחי ראובן להגר"ר קרלנשטיין - נח פרק ו, ט)

אם יש בידינו חוב לאדם מסוים אף אם יש קושי להחזיר את ההלוואה, נשתדל לעשות כל מאמץ כדי להשיב את החוב

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il